

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/132/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2218201741
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiána Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2218201741.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Bibiána Ťažiarová a sudcov: JUDr. Martin Holíč a Mgr. Renáta Gavalcová, v právnej veci žalobkyne: O. W., nar. X.XX.XXXX, bytom H. N. XXX, zastúpenej AK: Mgr. Stanislava Tichá, so sídlom Považská Bystrica, Zakvášov 1519/55, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, spol. s r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Bratislava, Pribinova 25, zastúpeného splnomocnencom: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., IČO: 47 233 516, so sídlom Bratislava, Kubániho 16, o zaplatenie 2.091,29 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 6Csp/33/2018-118 zo dňa 31.1.2019 - I. a III. výrok, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom I. a III. výroku **p o t v r d z u j e .**
- II. Žalobkyni **p r i z n á v a** voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. uložil žalovanému zaplatiť žalobkyni 2.091,29 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z tejto sumy od 20.4.2018 až do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, II. výrokom vo zvyšku čo do uplatneného ročného úroku z omeškania od 13.12.2016 žalobu zamietol, III. výrokom priznal žalobkyni voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou § 52 ods. 1, 2, 3, § 52 ods. 3, § 53 ods. 1, 3, 5, § 54 ods. 1, 2, § 39, § 451 ods. 1, 2, § 456, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, s poukazom aj na procesné ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

3. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových zistení, že doklad označený ako žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere č. 850003890701 podpísala žalobkyňa dňa 9.1.2014 a žalovaný 14.1.2014, pričom žalobkyňa v zmysle bodu 5 označeného ako údaje o požadovanom revolvingovom úvere požiadala žalovaného o poskytnutie úveru vo výške 1.500,- Eur so splatnosťou úveru 42 splátok, mesačnú splátku 80,37 Eur, celkovú čiastku ktorú musí dlžník zaplatiť za celú dobu čerpania úveru 3.375,54 Eur, predpokladanú RPMN za úver 70,01 %, ročnú sadzbu úveru 70,01 %, priemernú RPMN za úver 46,94, poskytnutú čiastku revolvingu 790,84 Eur, celkovú čiastku pri revolvingu ktorú musí dlžník zaplatiť 1.928,88 Eur, predpokladanú RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 63,32 Eur, ročnú úrokovú sadzbu revolvingu 76,21 %. Na tomto tlačive v bode 6 označenom ako údaje o schválenom revolvingovom úvere v eurách (sa nachádza slovo „nevypíňajte“). Hoci všetky údaje v žiadosti sú vyhotovené technickými prostriedkami je nepochybné, že bod 6 je doplnený do textu dodatočne ručným písmom a uvedené sú údaje o schválenom revolvingovom úvere

tak ako je vyššie uvedené so zmenou, čo sa týka RPMN za úver 69,95 %. V oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi sú uvedené všetky údaje o schválenom úvere a toto oznámenie je datované a podpísané žalovaným dňom 14.1.2014.

4. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie právne uzavrel, že žalobe vyhovel čo do žalovanej istiny, žalobu zamietol iba v časti príslušenstva a to ročného úroku z omeškania, ktorý priznal žalobkyni od 20.4.2018 až do zaplata. Právny vzťah založený stranami je potrebné kvalifikovať ako spotrebiteľský, jedná sa o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na ktorú je potrebné aplikovať zákon o spotrebiteľských úveroch. Ustanovenie § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch je vlastne špeciálnou právnou úpravou absolútnej neplatnosti právneho úkonu. Tým, že zákon nedodržiava iba niektorých obsahových náležitostí zmluvy ako aj písomnej formy postihuje neplatnosťou, robí z týchto náležitostí nevyhnutné podstatné obsahové náležitosti zmluvy. Predmetnú úverovú zmluvu považuje za neplatný právny úkon, v celom rozsahu je neplatná aj dohoda za „službu“ a to odplatu vo výške 215,75 Eur. Žalobkyni boli vyplatené finančné prostriedky vo výške 1.284,25 Eur (1.500 - 215,75 ako odplata za „službu“), pričom žalobkyňa na spornom úvere (prehľad platieb - karta klienta) zaplatila za obdobie do 12.12.2016 sumu 3.375,54 Eur. Rozdiel predstavuje sumu 2.091,29 Eur, ktorá predstavuje bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného, ako plnenie odplaty z neplatného právneho úkonu, ktorým v tomto prípade je samotná zmluva ako aj dohoda o poskytnutí „služby“, o ktorej žalovaný tvrdí, že je samostatným právnym úkonom, viaže sa však na zmluvu o úvere, ktorá je neplatná. Aj za predpokladu, že dohoda o poskytnutí služby by bola samostatným úkonom, je aj táto dohoda neplatná. Žalovaný až doručením opisu žaloby dňa 19.4.2018 nadobudol vedomosť o tom, že žalobkyňa si od neho uplatňuje vydanie bezdôvodného obohata, teda úrok z omeškania priznal až nasledujúci deň odo dňa nasledujúceho po doručení predmetnej žaloby. Pričom úrok z omeškania je 5 % z dlžnej sumy.

5. Žalobkyňa bola neúspešná iba v nepatrnej časti príslušenstva, a to úroku z omeškania, ktorý jej okresný súd nepriznal v zmysle žaloby od 13.12.2016, ale odo dňa 20.4.2018. Jedná sa o nepatrný neúspech, preto žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s poukazom na § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

6. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný výlučne voči I. a III. výroku a navrhol rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmeniť a žalobu zamietnuť a priznať mu nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, alternatívne zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s poukazom na § 365 ods. 1 písm. b), d), f), h) Civilného sporového poriadku. Argumentoval tým, že rozsudok neobsahuje žiadne skutkové a právne dôvody, o ktorý prípad bezdôvodné obohatenie ide, s poukazom na § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku (poukaz na rozhodnutie ÚS SR sp. zn. IV. ÚS 115/03). Odkaz na rozsudok Krajského súdu v Trnave nie je ustálenou rozhodovacou praxou, takže neobstojí ani okresným súdom uvádzané tvrdenie, že odkazuje na daný rozsudok v zmysle § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku s poukazom na uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 6/2017. Napádaný rozsudok neobsahuje žiadne závery, pre ktoré by zmluva mala byť neplatná s výnimkou bodu 27. Poukázal na to, že podľa Občianskeho zákonníka je možné zmluvu uzavrieť aj prostredníctvom dvoch, vzájomne vymenených listov (§ 46 ods. 2 prvá veta a contrario).

7. Žalobkyňa odvolanie nepodala, k odvolaniu žalovaného sa vyjadrila a uviedla, že navrhuje napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Okresný súd správne vyhodnotil, že k platnému uzavretiu úverovej zmluvy nedošlo, nakoľko podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch musí mať písomnú formu. Pokiaľ prijatie návrhu obsahuje zmeny, je v zmysle § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh a na uzavretie zmluvy sa potom vyžaduje akceptácia zmeneného návrhu zo strany pôvodného navrhovateľa, pričom jeho mlčanie alebo jeho nečinnosť samy osebe neznamenajú prijatie nového návrhu. Nestotožňuje sa s vyjadrením žalovaného, že Oznámenie o schválení úveru má byť tiež potvrdením zmluvne dojednaných ustanovení, keďže sú v ňom uvedené úplne nové, resp. iné údaje ako v žiadosti žalobu na uzavretie zmluvy, ktoré sú obligatónnymi zákonnými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Podľa čl. 2 bod 2.2 Zmluvných dojednaní mali byť konkrétne obligatónne (zákonné) náležitosti spotrebiteľskej zmluvy, na ktorých sa mali zmluvné strany ako výsledok ich konsenzu a teda ich zhodného súhlasného prejavu vôle (písomne) dohodnúť, len jednostranne určené žalovaným a tento ich mal následne len oznámiť žalobcovi, čo je absolútne neprípustné a v neprospech spotrebiteľa. Dňa 9.1.2014 žalobkyňa podpísala predtlačný formulár (vyhotovený žalovaným) na uzatvorenie zmluvy, ktorý v bode 5 obsahoval údaje o požadovanom spotrebiteľskom úvere s poznámkou „vyplňte“ a v bode 6 obsahoval údaje o schválenom

spotrebiteľskom úvere s poznámkou „nevypĺňajte“, ktoré až následne dňa 14.1.2014 doplnil žalovaný, a ktoré údaje v bode 6 oproti údajom v bode 5 obsahovali zmeny - údaj RPMN sa zmenil zo 70,01 % na 69,95 %, predmetné zmeny a doplnenie v bode 6 spôsobili následok (§ 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka) odmietnutie návrhu žalobkyne zo strany žalovaného. Nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Pokiaľ nebola platne uzavretá úverová zmluva, nemohla byť platne uzavretá ani Dohoda o poskytnutí služieb, ktorá dohoda je podľa § 52a Občianskeho zákonníka závislou zmluvou. Dohoda o poskytnutí služieb je neplatná podľa § 37 ods. 1, § 39, § 53 Občianskeho zákonníka, keď zo strany žalovaného boli žalobkyni nanútené „doplnkové služby“, ktoré neboli individuálne dojednané. Žalobkyňa zaplatila sumu 215,75 Eur a to za to, že si môže za splnenia konkretizovaných podmienok odložiť maximálne tri splátky v celkovej sume 241,11 Eur takmer sa rovnajúcej výške samotného poplatku, avšak tieto tri splátky by musela následne aj tak zaplatiť. Poplatok mala žalobkyňa vopred zaplatiť aj v prípade, že by reálne poskytnutie žiadnych služieb zo strany žalovaného počas trvania zmluvného vzťahu nedošlo a tak žalobkyňa reálne by takéto protiplnenie za svoje platby ani nemusela dostať (poukaz na rozsudky Krajského súdu v Prešove č. k. 19Co/197/2017, sp. zn. 5Co/130/2017, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/39/2016, NS SR sp. zn. 6Sžo/21/2013).

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase ich podaní pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie ma zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f/, h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie § 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné priznať úspech, rozhodnutie súdu prvej inštancie je v napadnutom rozsahu (I. a III. výrok) vecne správne, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 ods. 1 a 2 CSP.

9. Predmetom konania na súde prvej inštancie bola požiadavka žalobcu zaplata sumy 2.091,29 Eur, úroku z omeškania 5 % ročne zo sumy 2.091,29 Eur od 13.12.2016 do zaplata. Zamietajúcim II. výrokom okresný súd žalobu v časti úroku z omeškania 5 % ročne zo sumy 2.091,29 Eur od 13.12.2016 do 19.4.2018 zamietol, pričom tento výrok nebol stranami napadnutý odvolaním, preto nadobudol právoplatnosť. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu je posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol (I. výrokom) správne, ak žalobe vyhovel (suma 2.091,29 Eur, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 2.091,29 Eur od 20.4.2018 do zaplata), z dôvodu bezdôvodného obohatenia sa žalovaného na úkor žalobkyne a to s poukazom na odvolacie argumenty odvolateľa.

10. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že pri vyhodnotení vykonaného dokazovania každého z vykonaných dôkazov jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach bolo v konaní dostatočným spôsobom preukázané, že žaloba žalobkyne v napadnutom I. výroku je dôvodná, i keď z iného dôvodu a na základe odlišného právneho posúdenia, keď podľa odvolacieho súdu je na daný prípad potrebné aplikovať ust. § 9 ods. 2 písm. j), § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení k 31.5.2014, ktoré sú pre posúdenie veci potrebné, odvolací súd preto v zmysle § 382 CSP vyzval strany, aby sa vyjadrili k novej aplikácii týchto ustanovení.

11. K výzve odvolacieho súdu sa vyjadrila žalobkyňa, ktorá uviedla, že súhlasí s použitím ust. § 9 ods. 2 písm. j) a § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. Už aj v podanej žalobe poukazovala na tento nedostatok zmluvy vedúci k bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, keď stačí ak zmluva neobsahuje len niektorú z náležitostí.

12. K výzve odvolacieho súdu sa vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. vyžaduje uvádzanie spôsobu započítania splátky na úver, istinu a úroky len v prípade, ak sa splátky priradujú k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. O takéto typ úveru a prípad v zmluvnom

vzťahu medzi sporovými stranami nejde (poukaz na uznesenie NS SR sp. zn. 3 Cdo 146/2017, nález ÚS SR sp. zn. III. ÚS 341/07). Tzv. rozčleňovanie splátky je teda výklad založený na nesprávnom výklade zákona. Znenie zákona č. 129/2010 Z. z. síce je nepresným prevzatím smernice 2008/48/ES, to však súd nezabavuje povinnosti pri výklade vnútroštátnej normy prihliadať na základe nepriameho účinku na také ustanovenia únijného práva, ktoré sú do príslušnej vnútroštátnej normy prevzaté. Výsledok sledovaný smernicou je povinný pri rozhodovaní zabezpečiť aj súd členského štátu. Poukázal na článok 9., ods. 9.1 zmluvných dojednaní, kde je uvedené, že Zmluva o RÚ sa uzatvára na dobu neurčitú. Z ustanovenia článku 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní vyplýva Deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru. Termín konečnej splatnosti úveru sú riadne uvedené a je splnená zákonná požiadavka. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam termín konečnej splatnosti vyplýva z Oznámenia o schválení úveru, zaslanom dlžníkovi. Predmetné oznámenie zároveň obsahuje aj údaj o dátume splatnosti prvej splátky. Zákonný pojem „termín konečnej splatnosti“ nie je pritom požiadavkou na uvedenie presného dátumu, pretože v takom prípade by zákonodarca použil spojenie „dátum“ (tak ako napríklad uvádza pri náležitosti týkajúcej sa spotrebiteľa - „dátum narodenia“, alebo v § 10 ods. 2 písm. b), „dátumy čerpania“, ods. 2 písmeno c) „údaj o zostatku z predchádzajúceho výpisu a jeho dátume“ či ods. 2 písm. d) uvedeného ustanovenia „dátume a výške splátok“). Zo zákona je zrejmé, že pojem „termín“ a pojem „dátum“ nie sú používané ako synonymá v zákone, ale sa pre odlišné situácie, v ktorých sa má uviesť dátum a kedy termín. Podporne poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15. Zmluva o revolvingovom úvere obsahuje určenie „termínu konečnej splatnosti“ viacerými spôsobmi, a to - určením podľa dátumu splatnosti splátok v jednotlivých mesiacov a počtu mesačných splátok, - spôsobom vyplývajúcim z článku 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní, v zmysle ktorých dátum splatnosti poslednej splátky uvedený v oznámení o schválení úveru je zároveň termínom konečnej splatnosti, - explicitným vyjadrením presného dátumu v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Záver súdu spájajúci bezúročnosť úveru s neuvedením termínu konečnej splatnosti odporuje tiež smernici 2008/48/ES. Zákonom, ktorý sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z. z. a ďalšie právne predpisy (medzi nimi aj zákon č. 129/2010 Z.z.) bolo schválené o. i. aj to, že (bod 32) „V § 9 ods. 2 písm. d) sa vypúšťajú slová „a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. Dôvodom prijatia úpravy bolo zosúladenie zákona č. 129/2010 Z.z. so smernicou 2008/48/ES.

13. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

14. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

15. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že dňa 9.1.2014 žalobkyňa podpísala žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500038907, žalovaný dňa 14.1.2014 schválil žalobkyni revolvingový úver. Bod 5 zmluvy obsahuje údaje o požadovanom revolvingovom úvere, podľa ktorého poskytnutá čiastka úveru bola vo výške 1.500,- Eur, splatnosť úveru (počet splátok) 42. Mesačná splátka (vrátane úrokov) vo výške 80,37 Eur, celková čiastka, ktorú má dlžník zaplatiť (t. j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) 3.375,54 Eur, predpokladaná RPMN za úver 70,01 %, ročná úroková sadzba úveru: 70,01 %, priemerná RPMN za úver 45,94 %. Ďalej boli v zmluve uvedené údaje o poskytnutej čiastke revolvingu 790,84 Eur, celková čiastka revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu) 1.928,88 Eur, predpokladaná RPMN po poskytnutí revolvingu 63,32 %, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21 Eur. Bod 6 zmluvy obsahuje údaje o schválenom revolvingovom úvere, podľa ktorého poskytnutá čiastka úveru bola vo výške 1.500,- Eur, splatnosť úveru (počet splátok) 42. Mesačná splátka (vrátane úrokov) vo výške 80,37 Eur, celková čiastka, ktorú má dlžník zaplatiť (t. j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) 3.375,54 Eur, RPMN za úver 69,95 %, ročná úroková sadzba úveru: 70,01 %, priemerná RPMN za úver 45,94 %. Ďalej boli v zmluve uvedené údaje o poskytnutej čiastke revolvingu 790,84 Eur, celková čiastka revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu) 1.928,88 Eur, predpokladaná RPMN po poskytnutí revolvingu 70,01 %, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21 Eur, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,25 %. V zmysle bodu 13 zmluvy veriteľ s dlžníkom uzatvoril zmluvu o revolvingovom úvere, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú zmluvné dojednania (na zadnej strane žiadosti/zmluvy). Zmluvné

strany prehlasujú, že si žiadosť/zmluvu vrátane zmluvných dojednaní prečítali.... Súčasťou zmluvy bola v článku 8 aj Dohoda o poskytnutí služby, pričom žalovaný sa zaviazal poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť po splnení uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru. Služba bola dohodnutá za odplatu vo výške 215,85 Eur za poskytnutie služby odkladu splatnosti splátok úveru a vo výške: 112,08 Eur v prípade ak bude dlžníkovi poskytnutý revolving a bola splatná dňom uzavretia Dohody o poskytnutí služby. Medzi stranami nebolo sporné, že žalovaný vyplatil žalobkyni sumu 1.284,25 Eur, a žalobkyňa na úver zaplatiť žalovanému sumu 3.375,54 Eur.

16. Súd prvej inštancie správne posúdil predmetnú zmluvu o úvere ako spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keď ide štandardnú formulárovú zmluvu, uzavretú medzi žalovaným ako veriteľom a žalobkyňou ako spotrebiteľom, pričom predmetná zmluva je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ktorá bola uzavretá medzi stranami. Pri právnej úprave spotrebiteľských zmlúv sa vychádza zo zásady ochrany spotrebiteľa ako tzv. slabšej zmluvnej strany a neprípustnosti zneužívania monopolného postavenia dodávateľov ako tzv. silnej zmluvnej strany. Postavenie slabšej zmluvnej strany vyplýva zo skutočnosti, že spotrebiteľ nemá možnosť individuálne ovplyvniť obsah zmluvy vopred pripravenej dodávateľom. Vychádza sa z toho, že spotrebiteľ dobromyseľne uzaviera zmluvu a právom očakáva, že dodávateľ ako odborník, profesionálne znalý podnikateľ dodáva tovar alebo služby so zárukou kvality.

17. Je nesporné, že citované ustanovenie § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch má za účel - cieľ ochranu spotrebiteľa tak, aby dodávateľ bol povinný spotrebiteľovi ešte pred uzavretím zmluvy, resp. priamo v nej poskytnúť prehľadne všetky relevantné údaje na základe ktorých sa spotrebiteľ môže rozhodnúť, či zmluvu o úvere uzavrie alebo nie. Spotrebiteľ musí byť pred uzavretím zmluvy o úvere dôkladne informovaný. Na to, aby sa spotrebiteľ mohol rozhodnúť na základe úplnej znalosti veci, musia sa mu pred uzavretím zmluvy o úvere poskytnúť primerané informácie o podmienkach a nákladoch spojených s úverom a o jeho povinnostiach, ktoré môže zväžiť. Aby bolo zabezpečené, že spotrebiteľ bude mať vždy dostatok relevantných informácií pre svoje rozhodnutie, zákonodarca v § 9 citovaného zákona vymenúva zákonné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V rámci nich vymenúva tie, ktorých neuvedenie v písomnej zmluve má za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, čo predstavuje určitý postih - sankciu pre dodávateľa, ktorý zákonom predpísané náležitosti v zmluve neuvedie. Cieľom zákonodarcu pod hrozbou uvedeného následku teda je donútiť dodávateľov - veriteľov, aby stanovené náležitosti - údaje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzali.

18. Výklad a aplikácia ust. § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch musí byť v súlade so zmyslom a účelom citovaného zákona. Tým, že zákonné dodržanie iba niektorých obsahových náležitostí zmluvy, ako aj písomnej formy postihuje neplatnosťou, robí z týchto náležitostí nevyhnutné podstatné obsahové náležitosti zmluvy. Predpísaná písomná forma musí byť zachovaná vo vzťahu k esenciálnym, teda podstatným obsahovým náležitostiam zo zmluvy vyplývajúcimi jednak z ust. § 497 Obchodného zákonníka a jednak vo vzťahu k tým náležitostiam, ktoré sú vymenované v § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Pokiaľ zmluva uzavretá medzi účastníkmi niektorú z náležitostí vymenovaných v ust. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch neobsahuje, nie je zároveň vo vzťahu k tejto náležitosti zachovaná písomná forma a poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

19. Odvolací súd poukazuje na to, že zmluva je dvojstranný úkon, ktorý vzniká na základe vzájomných a obsahovo zhodných prejavov vôle (spravidla) dvoch strán. Pri uzatváraní zmlúv v zásade platí zmluvná voľnosť. Zmluvná voľnosť sa týka jednak možnosti výberu určitého typu zmluvy a jednak tvorby obsahu. To znamená, že účastníci potenciálneho zmluvného vzťahu si tvoria obsah zmluvy sami. Obsah zmluvy však nesmie byť v rozpore s kogentnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka <., pretože takéto dojednania by boli neplatné. Spravidla stačí k uzavretiu zmluvy konsenzus oboch účastníkov zmluvy. Tak je to u tzv. konsenzuálnych zmlúv (u vôľových úkonov). Niektoré zmluvy sú však v Občianskom zákonníku konštruované tak, že k platnosti zmluvy sa vyžaduje okrem konsenzu aj určitý reálny úkon. Ide o tzv. reálne zmluvy. Návrhom na uzavretie zmluvy (oferta) sa v zmysle § 43a Občianskeho zákonníka rozumieme prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je adresovaný jednej alebo viacerým určitým (individuálne určeným) subjektom, ktorý je dostatočne určitý a z ktorého vyplýva vôľa navrhovateľa právneho úkonu byť ním viazaný v prípade jeho prijatia druhou zmluvnou stranou. Pre posúdenia okamihu vzniku zmluvy, resp. pre samotné jej uzavretie je veľmi dôležitý právny úkon prijatia návrhu

zmluvy (akceptácia). Prijatím návrhu je včas urobený prejav vôle subjektu (akceptanta), ktorému bol návrh (oferta) určený, že súhlasí s návrhom zmluvy bez výhrad dodatkov obmedzení alebo iných zmien. Takýto úkon je účinný a vyvoláva právne následky okamihom, keď vyjadrenie súhlasu s návrhom (teda i s jeho obsahom) dôjde navrhovateľovi (oferentovi). To je zároveň okamih, kedy možno hovoriť o tom, že zmluva bola uzavretá. Z uvedeného vyplýva, že na to, aby právny úkon prijatia návrhu sa stal perfektným: a/ musí byť urobený osobou, ktorej bol určený, b/ musí byť urobený včas, c/ nesmie obsahovať žiadne doplnky, obmedzenia, resp. výhrady či iné zmeny, d/ musí byť účinný a musí dôjsť navrhovateľovi. Zákon požaduje aktívne konanie subjektu. Mlčanie alebo nečinnosť sami osebe neznamenujú prijatie návrhu. Pokiaľ by jedna z uvedených podmienok (a/ - d/) nebola splnená, nemohlo by dôjsť k uzavretiu zmluvy. Je veľmi dôležité, aby akceptant, ktorý prijíma návrh neurobil vo svojom prejave zmeny, doplnky, dodatky, obmedzenia alebo výhrady, pretože takýto prejav by sa považoval za odmietnutie návrhu, a zároveň by to bol nový návrh, resp. protinávrh (§ 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka <.). K uzavretiu zmluvy by v takom prípade mohlo dôjsť iba vtedy, ak by pôvodný navrhovateľ (pôvodne oferent, teraz akceptant) prijal nový návrh, ktorý mu zaslal pôvodný akceptant (teraz navrhovateľ právneho úkonu, teda oferent) podľa presne určených pravidiel na prijatie návrhu. Aby bola zmluva uzavretá, musí byť úplná zhoda oboch strán v otázke obsahu zmluvy, resp. aj v jej jednotlivých častiach.

20. Okresný súd správne zistil, že v predmetnej úverovej zmluve sú uvedené rozličné obsahové náležitosti žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o revolvingovom úvere vyplnenej žalobkyňou dňa 9.1.2014 (body 1-5) a podpísanej žalovaným dňa 14.1.2014 (ktorý vyplnil bod 6), ktoré sa líšia v údajoch o RPMN úveru (bod 5 predpokladaná výška RPMN 70,01 %, bod 6 RPMN za úver 69,95 %). Teda v prípade náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch nemožno hovoriť o akceptácii návrhu zmluvy žalovaným ale o novom návrhu, ktorý mal byť žalobkyňou písomne prijatý alebo odmietnutý (§ 44 Občianskeho zákonníka). V konaní nebola preukázaná existencia dvoch platných vzájomných a obsahovo zhodných písomných prejavov vôle zmluvných strán v časti údajov o výške RPMN pre úver a v dôsledku nedodržania obligatórnej písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere je táto neplatná v zmysle § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka v uvedenej náležitosti, keď cieľom ustanovenia § 11 v spojení s 9 zákona o spotrebiteľských úveroch je ochrana spotrebiteľa tak, aby dodávateľ bol povinný spotrebiteľovi ešte pred uzavretím zmluvy, priamo v nej, poskytnúť všetky relevantné údaje. Na zdôvodnenie správnosti uvedeného odvolací súd považuje za dôvodné poukázať na to, že podľa znenia medzi stranami uzavretej úverovej zmluvy je možné konštatovať nielen nesúlad uvádzaných hodnôt RPMN ale i nesprávnosť údajov o RPMN. Podľa údajov v schválenom revolvingovom úvere č. 8500038907 bola RPMN za úver vo výške 69,95 % pri ročnej úrokovej sadzbe úveru 70,01 %, nakoľko napriek tomu, že ročná úroková sadzba úveru sa zohľadňuje ako náklad poskytnutého úveru, RPMN je nižšia, a to i napriek tomu, že údaj o RPMN má zohľadňovať všetky náklady spojené s poskytnutým úverom. Odvolací súd pristúpil k prieskumu tak, ako aj súd prvej inštancie, či zmluva o úvere obsahuje všetky náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch a správne zistil nesúlad vo výške (dohodnutej) RPMN, keď bod 5 zmluvy obsahuje údaj predpokladaná RPMN za úver 70,01 %, avšak bod 6 obsahuje údaj RPMN za úver 69,95 %, čo má za následok, že medzi účastníkmi zmluvy nedošlo k dohode o obligatórnej náležitosti akou je RPMN (§ 9 ods. 2 písm. j/ zákona o spotrebiteľských úveroch) čo má za následok, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch). S poukazom na znenie § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch odvolací súd konštatuje, že už len jeden chýbajúci údaj v zmysle § 9 ods. 2 uvedeného zákona (v danej veci písm. j/) má za následok, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov.

21. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že Dohoda o poskytnutí služby je neplatná, ktorý nebol zo strany žalovaného namietaný, preto odvolací súd odkazuje na obsah odseku 32 odôvodnenia napadnutého rozsudku.

22. Napriek záveru uvedenému v odseku 21 odvolací súd ešte uvádza, že Dohoda o poskytnutí služby zo dňa 14.1.2014 bola jednoznačne uzatváraná v súvislosti so zmluvou o revolvingovom úvere, čo je zrejme aj z toho, že je obsiahnutá v rámci zmluvy o revolvingovom úvere bodmi 8.1. až 8.6. Žalovaný sa na základe dohody zaviazal poskytnúť žalobkyňu na jej žiadosť a po splnení stanovených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru po splnení nižšie uvedených podmienok. Odplata za túto službu vo výške 215,75 Eur, pritom dosahuje viac ako 14 % z poskytnutej výšky úveru alebo skoro 3 splátky a zároveň sa takouto odplatou dojednaná odplata za úver vo výške 1.875,54 Eur (3.375,54 Eur - 1.500,- Eur)

navyšuje o sumu 215,75 Eur, teda o viac ako 11 %. Pri uzatváraní predmetnej Dohody o poskytnutí služby (ktorá má formu predtlačeneho formulára) došlo k nekalej obchodnej praktike, ktorá bola v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti žalovaného, a ktorá podstatne narušila ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k službe, ku ktorému sa dostala. Žalovaný nekonal pri uzatváraní vyššie uvedenej dohody s odbornou starostlivosťou, pretože v konaní nepreukázal, že žalobcovi ako priemernému spotrebiteľovi boli akokoľvek vysvetlené (v súlade s požiadavkou odbornej starostlivosti) následky uzavretia uvedenej dohody, a to najmä s ohľadom na jej odplatosť vo výške viac ako 14 % z poskytnutej sumy úveru. Nie je dôvodné očakávať, že by sa spotrebiteľ v prípade, že by mu boli poskytnuté podstatné informácie zo strany žalovaného, rozhodol podpísať uvedenú dohodu o poskytnutí služby, pričom by za odplatu 215,75 Eur nemal dostať adekvátne protiuplenie. Služba pre žalobkyňu mala spočívať v možnosti odkladu splatnosti maximálne troch splátok, aj to len za splnenia podmienok uvedených v čl. 8.2 (praceneschopnosť dlhšia ako 3 týždne alebo ak bol s dlžníkom skončený pracovný pomer, pričom nárok na odklad nemá, ak bol v omeškaní s úhradou splátky dlhšie ako 30 dní). Výška odplaty za uvedenú službu je úplne neprimeraná tomu, že táto služba ani nemusí byť poskytnutá v plnom rozsahu, resp. nemusí byť za trvania úverového vzťahu poskytnutá vôbec. Ide o bežnú službu, ktorú by mala pokrývať odplata za úver. Konanie žalovaného, ktorým si pri podpísaní Zmluvy o revolvingovom úvere nekalou obchodnou praktikou zabezpečil zo strany žalobcu aj podpísanie Dohody o poskytnutí služby, nemožno hodnotiť inak ako špekulatívne konanie majúce za cieľ zabezpečiť si vyššiu odplatu z poskytnutého úveru, bez toho, aby podpísanie druhej zmluvy malo prospech aj pre spotrebiteľa. Zároveň uvedené konanie sa považuje za obchádzanie zákona, keď náklad na odplatu z dohody nie je zahrnutý do celkovej odplaty, a tým ani do informácie o RPMN, pritom Dohoda o poskytnutí služby je zmluvou závislou od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a preto by mala byť RPMN vypočítaná z oboch zmlúv. V uvedenom prípade pri uzatváraní predmetnej dohody došlo k nekalej obchodnej praktike zo strany žalovaného, nakoľko boli naplnené znaky nekalosti obchodnej praktiky v zmysle § 7 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa ako aj k obchádzaniu zákona (§ 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka), keď žalovaný dosiahol to, že odplatu za službu nezapočítal do výpočtu RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Dohoda o poskytnutí služby sa považuje v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka za absolútne neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi a obchádzanie zákona. Zároveň bolo neplatné aj dojednanie o započítaní, nakoľko bolo súčasťou dohody, ktorá je neplatná ako celok a dojednanie o započítaní nie je možné od nej oddeliť. Z uvedeného dôvodu bolo potrebné vychádzať z toho, že žalobkyňa z poskytnutého úveru vo výške 1.500,- Eur čerpała 1.284,25 Eur, keď k započítaniu nedošlo, nakoľko záväzok žalobkyne plniť z dohody pre jej neplatnosť nevznikol.

23. Súd prvej inštancie správne uzavrel, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňi sumu 2.091,29 Eur ako rozdiel sumy uhradenej žalobkyňou žalovanému vo výške 3.375,54 Eur a sumy poskytnutého úveru vo výške 1.284,25 Eur (3.375,54 Eur - 1.284,25 Eur), a to titulom bezdôvodného obohatenia, pričom vyčíslenie priznanej sumy nebolo žalovaným spochybnené. Postup súdu prvej inštancie, keď žalobe v sume 2.091,29 Eur s príslušenstvom je teda správny.

24. S poukazom na uvedené, pokiaľ súd prvej inštancie rozsudkom v napadnutej vyhovujúcej časti (I. výrok) žalobe vyhovel, rozhodol vecne správne, a preto odvolací súd, po vysporiadaní sa s podstatnými tvrdeniami odvolateľa, s použitím § 387 ods. 1 a 2 CSP rozsudok v napadnutom I. výroku, vrátane rovnako vecne správneho napadnutého (závislého) výroku o náhrade trov konania (III. výrok), odvolaním napadnutého bez uvedenia osobitných odvolacích dôvodov, potvrdil.

25. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne).

26. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP, pričom v odvolacom konaní úspešnej žalobkyňi voči žalovanému (§ 255 ods. 1 CSP) priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie osobitným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

27. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).